

Opinia

**do ustawy o ustawie o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Australią o
zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 7 października 2009 r.**

(druk senacki nr 777)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedmiotem ustawy jest wyrażenie przez Prezydenta RP zgody na ratyfikację Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Australią o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 7 października 2009 r. Umowa przewiduje koordynację systemów zabezpieczenia społecznego Polski i Australii umożliwiającą ochronę osób przemieszczających się między państwami.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Celem zawarcia Umowy jest wprowadzenie dwustronnych regulacji prawnych w dziedzinie zabezpieczenia społecznego pomiędzy Polską a Australią, które będą podstawą koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W obowiązującym stanie prawnym osoby zamieszkałe w Polsce lub w Australii, mające zbyt krótkie okresy ubezpieczenia, nie mogą uzyskać prawa do polskich świadczeń. Nie mają prawa do emerytur australijskich osoby, które wyjechały z niej przed osiągnięciem wieku emerytalnego lub których okres stałego tam pobytu jest zbyt krótki. Zmiana w stanie prawnym pozwala na uzyskanie polskich świadczeń częściowych lub australijskich emerytur, osobom zamieszkałym w Polsce, a także w Australii, nie mającym tego prawa obecnie na podstawie prawa wewnętrznego. Będzie możliwe także opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne zgodnie z prawem jednego państwa od wynagrodzenia za pracę wykonywaną przez pracownika na terytorium państwa drugiego.

Umowa respektuje standardy międzynarodowe w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i została oparta na podstawowych zasadach koordynacji systemów: równego traktowania (przez każde z państw w zakresie praw i obowiązków wynikających z ustawodawstwa tego państwa oraz Umowy), swobodnego transferu świadczeń (świadczenia

przysługujące w jednym z państw są wypłacane podczas zamieszkiwania lub pobytu w innym państwie), jedności stosowanego ustawodawstwa (podleganie ustawodawstwu państwa, na terytorium którego wykonuje się pracę, z wyjątkiem dotyczącym pracowników delegowanych) oraz sumowania okresów ubezpieczenia (okresy ubezpieczenia w Polsce i stałego pobytu lub stałego pobytu w wieku produkcyjnym w Australii sumuje się w celu nabycia, zachowania lub przywrócenia prawa do świadczeń oraz do obliczania wymiaru świadczeń w każdym z państw).

Skutkiem wejścia w życie Umowy ma być ułatwienie przepływu osób między Polską a Australią, dzięki zapewnieniu ochrony przed utratą praw z polskiego ubezpieczenia społecznego oraz australijskich okresów stałego pobytu w wieku produkcyjnym, po wyjeździe do drugiego państwa, a także możliwości nieopłacania podwójnie składek na ubezpieczenie społeczne za pracę wykonywaną przejściowo w drugim państwie oraz zagwarantowanie równego traktowania w obu państwach w zakresie praw i obowiązków wynikających z ustawodawstwa krajowego, dotyczących prawa i wypłaty świadczeń.

Wejście w życie Umowy nie powoduje konieczności dokonania zmian w polskim ustawodawstwie wewnętrznym. Wymogiem niezbędnym jest zawarcie przez właściwe władze obu państw Porozumienia Administracyjnego w sprawie stosowania Umowy. Jak podaje uzasadnienie do projektu ustawy, zostało ono podpisane jednocześnie z Umową.

Ze względu na zakres uregulowań Umowy oraz brzmienie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji RP, podlega ona ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona w dniu 12 lutego 2010 r. stanowiła przedłożenie rządowe, które zostało opatrzone datą 23 grudnia 2009 r.

Projekt ustawy był przedmiotem prac sejmowych komisji: Polityki Społecznej i Rodziny oraz Spraw Zagranicznych. Komisje wniosły o przyjęcie projektu ustawy bez poprawek.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Bożena Langner

Główny legislator